

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی طبیعت درمانی بر بی خوابی و بی قراری در بیماران مبتلا به آلزایمر

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 64، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صفورا پورذبیح - گروه روانشناسی سلامت، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران

مسعود عارف نظری - استادیار گروه روانشناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

بیوک تاجری - گروه روانشناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

احمد دلبری - دانشیار گروه سالمند شناسی، مرکز تحقیقات سالمندی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: بیماری آلزایمر یکی از رایجترین بیماری های تحلیل برنده و پیشرونده سلول های مغزی است که با آسیب های روانی مثل بی خوابی و بی قراری همراه است. این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی طبیعت درمانی بر بی خوابی و بیقراری در بیماران مبتلا به آلزایمر انجام شد. روش: روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. از جامعه آماری بیماران مبتلا به آلزایمر در سطح خفیف تا متوسط مراجعه کننده به کلینیک ها و انجمن آلزایمر استان تهران به صورت دردسترس ۲۰ نفر انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. پرسشنامه های پژوهش شامل بی خوابی مورین (۱۹۹۳) و بی قراری کوهن-منسفیلد (۱۹۸۶) بود. طبیعت درمانی به مدت ده جلسه برای گروه آزمایش اعمال شد. داده های پژوهش با استفاده از کواریانس تحلیل شد. یافته ها: نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که نمرات پس آزمون بی خوابی و بی قراری بیماران مبتلا به آلزایمر در گروه آزمایش به طور معنی داری پایینتر از گروه کنترل بود ($P \leq 0.005$). نتیجه گیری: به منظور بهبود بی خوابی و بی قراری بیماران مبتلا به آلزایمر می توان از طبیعت و تکنیک های درمانی مبتنی بر آن استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

آلزایمر، بی خوابی، بیقراری، طبیعت درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368375>

